

A TANÍTVÁNYOK KIKÜLDÉSE A SZELLEM ÁLTAL

2017. május 21.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr Jézus Krisztus kegyelméből még ma is arról az időszakról szólunk, amikor Jézus a feltámadását követő negyven napon keresztül több alkalommal is megjelent. Megjelent a sírnál a sírhoz menő asszonyoknak, akiknek az volt a feladatuk, hogy bebalzsamozzák Jézus testét. Ők voltak az elsők, akiknek hírül adta Jézus, hogy él, hogy örökkön örökké él, feltámadt a halálból. Aztán megjelent ötszáz egybegyűltnek egy másik alkalommal, aztán pedig Pál apostolnak. Múltkor olvastuk az 1Korinthus 15. szerint ezt az ígerészt.

Nézzétek meg, hogy Pál milyen pontosan felsorolja az Úr Jézus jelenéseinek a sorrendjét is, hogy mikor, kinek és milyen módon jelent meg. A négy evangélium utolsó fejezetei a legkedvesebb részeim a Bibliából, mert a feltámadt Jézusunk kijelentései vannak benne. Jézus szereti kijelenteni magát nekünk, hogy ne legyünk tudatlanok a szellemiek felől. Ennek a gondolatsornak, amelyben időzünk hetek óta, fel kell buzdítania a szívünket, hogy akár lehetünk mi is a következők, akiknek Jézus megjelenik, hogy tovább építsen minket, ha kell, vagy akár kiigazítson bennünket, ahogy tette ezt sokszor a tanítványokkal is. Épülésre van minden szellemi kijelentés. A jelenéseket megígérte az Ige, hogy az utolsó időkben kiönti az Ő Szellemét minden testre, és az ifjak látásokat kapnak, a véneknek pedig álmokat ígért az Úr.

Bárhogyan is jön hozzánk, megjelenhet nekünk az Ő feltámadt dicsőséges formájában, és hozhat nekünk kijelentést. Hányan várjátok ezt? Jelentsd ki, hogy te leszel a következő, akivel ez megtörténik! Ugyanis Isten nem személyválogató, és ha vágyakozunk erre, akkor meglátogat Jézus a maga idejében, amikor Ő jónak látja. Az Ő hatalmában áll, de ez nincs benne az „alapcsomagban”. Hangsúlyozom, hogy ezt nem írja az evangélium, hogy mindenkinek így meg fog jeleni, mert kaptunk egy bizonyágtevőt, a Szent Szellemet, aki a bizonyágot tesz arról, hogy Jézus él. Nincs szükségünk arra, hogy a hitünk alapjait Jézus így rakja le, mert azt az Igéből vesszük.

De az Ő hatalmában áll, hogy megjutalmazzon minket ezekkel a látásokkal, hogy feljebb emeljen, hogy így hozzon egy üzenetet hozzánk, hogy szóljon a szívekhez. Ha kérjük, és csak az Igét imádkozzuk szigorúan, az támogat minket, mert az Úr megígérte, hogy az utolsó időkben lesznek látások, látomások, kijelentések, akkor ezekkel miért ne élhetnénk? Ha olvasuk az apostoloknak adott látásait, Jézus jelenéseit, az bátorít minket, és rengeteget meríthetünk belőle, mert amit ott ígért Jézus, azt nekünk is mondja.

Hányan láttátok a feltámadt Jézust az Ő megdicsőült testében álomban, látásban? Látom, sokan! A többieknek mondom, hogy ne adjátok fel, amíg nektek is meg nem jelenik! Jelentsd ki, hogy én leszek a következő! Mert ezek a találkozások Jézussal gazdagítanak minket. Ezért is olvashatjuk mind a négy evangélium végén, hogy a megdicsőült Jézus megjelenik. Azért teszi közzé az Írás, mert ebből megismerhetjük Jézus szívét.

Például ahogy megjelent a tanítványoknak, és az volt az első kérdése, hogy ettetek-e már valamit? Ebből kihangzik, hogy Jézus a gondviselés Isteneként gondoskodik rólunk, hogy a betevő falatunk minden napra meglegyen. A mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként! Jézus nem változott meg, miután feltámadt a halálból. Ma is szeretne gondoskodni rólunk. Jézus, miután feltámadt a halálból, egyik alkalommal a Galileai tó partján várta a tanítványokat, akik egész éjjel halásztak, és semmit nem fogtak. Megkérdezte tőlük, hogy vajon van-e valami ennivalótok, ettetek-e már? Jézusnak a minket foglalkoztató legapróbb dolgok is fontosak. Egy természetfeletti halfogásról ismertek rá Jézusra, hogy ez csak az Úr lehet, aki ezt a bőséget adta nekik.

Egy másik alkalommal Jézus megjelenik és megdorgálja a tanítványokat a hitetlenségük miatt, hogy bár az asszonyokkal hírül küldte, hogy mondják meg, hogy Ő föltámadt, mégsem hittek nekik. Péter és János a sírboltból szaladt a tanítványokhoz, hogy üres a sír, de nem hittek nekik.

Jézus újra és újra megjelenik a tanítványoknak. Minden alkalommal kijelent még valamit a királyságról, amit előtte nem tudtak, és mi sem állíthatjuk, hogy a tudásunk teljességében állunk. Mivel ezt senki sem jelentheti ki magáról, a kijelentéseket vágyunk kell ma is.

Abban az időszakban vagyunk, amikor a feltámadt Jézus az Atya jobbjára felmagasztaltatott. Pünkösd napján elküldte a Szent Szellemét, aki által kijelentéseket adhat nekünk. Látásokat, jelenéseket, látogatásokat adhat nekünk, és ezzel a Krisztus Testének gazdagodnia kell. Meggyőződésem, ha jobban vágyakoznánk rá, akkor ezek egyre gyakoribbá válnának. Nem szabad keresni, és nem szabad erőteljesen a figyelmünket ebbe az irányba fordítani, de egy elváró reménységgel, egy izgalommal lehetünk, hogy miért ne tehetné ezt meg az Úr, ha úgy akarja, és vágyakozhatunk rá. Ahogy olvassuk az apostoloknak adott kijelentéseket, ébresztgessük a szívünket rá! A drága Jézus nekem is megjelent álmomban. Onnantól kezdve sokkal élesebb képem volt róla, és az álom teljesen igei volt.

Ha álmodunk, vagy látásunk van, mindig össze kell vetni azt az Igével! Csak az igei dolgokat szabad elfogadni. Mindig a kösziklán kell állnunk szilárdan, nem fogadhatunk be semmi mást, csak ami egyezik az Igével! Ámen.

Így fogunk a mai napon egy kicsit előbbre haladni az Ige olvasásában, hogy nagyobb legyen a világosságunk a feltámadt Jézusunkról. Jézus ugyan meghalt, de előjött a halálból a harmadik napon. Egy feltámadt Jézusunk van! Ámen! Aki él és uralkodik örökkön örökké, megdicsőült testben, és a halál többé rajta nem uralkodik! Akarod-e még jobban megismerni a drága Jézusunkat? Ezért olvassuk ezeket a fejezeteket. Ezek a kedvenc fejezeteim a négy evangéliumból, amelyek a feltámadt Jézus megjelenéseiről számolnak be. Mert mi már Őt így fogjuk meglátni. A feltámadt dicsőségében fogunk vele találkozni. Egy napon mindannyian meglátjuk, és azt a pillanatot nagyon várjuk, mert Őt meglátni olyan lenyűgöző! Az Ő szépsége olyan, hogy ha megpillantjuk, nem tudjuk a szemünket levenni többé róla.

Miért ne gondolkodnánk inkább ezeken a gyönyörűségeken, mint a mindennapi bajokon, meg a problémáinkon, amikor úgymint csak Jézus tud rajta segíteni? Miközben az Igét imádkozod, és megteszed a megvallásaidat, lásd Őt magad előtt így, ebben a gyönyörű, feltámadt, megdicsőült formájában! Erről szólnak ezek a tanítások. Az Úr hagyta meg nekem, hogy pünkösd napjáig a feltámadt Jézus megdicsőült jelenéseiről szóljak, így ez a vasárnap, és még a jövő vasárnap is ebben a körben van. Azután elkezdünk a pünkösd történetével, a Szent Szellem beteljesedésével, és annak áldásaival foglalkozni. Ha velem akartok tartani, akkor egy áment mondunk erre!

Istennek a kegyelme, hogy itt együtt lehetünk, és az Igéből táplálkozhatunk. A János evangélium 20. fejezetére megyünk. Rövid lesz a mai tanítás, hogy jusson idő a továbbiakra is. Hogy tudjuk, miről is van szó, elmondom, hogy a fejezet elején arról olvashatunk, hogy Mária Magdaléna és a társai elmennek a sírhoz, de Jézust már nem találják ott, hanem egy angyal jelenik meg nekik és közli, hogy Jézust ne keressék itt, mert már feltámadt. Ezután megjelenik maga Jézus is Mária Magdalénának. Utána Mária Magdaléna elmegy a tanítványokhoz nagy örömmel hirdetve ezt, de a tanítványok nem hiszik. Ekkor Jézus megjelenik a tanítványoknak. Innen olvasom.

JÁNOS 20,19–21.

19. Mikor azért este volt, azon a napon a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállta a közepén, és monda nékik: Békesség néktek!

Ez vasárnap volt a zsidó számítás szerint, mikor kijönnek a szombatnapból. Lássuk meg, hogy ezek a tanítványok nem tudták, mi történik körülöttük, és bezárkózva, félelemben voltak. Miután tudták, hogy a sír már üres, érezték, hogy itt megint különleges dolgok zajlanak Jézus körül, de nem tudtak még úgy örvendezni, mint ahogy lehetett volna, mert félelem ragadta meg őket.

Ismeretlen, váratlan helyzetektől mi is sokszor félelmekbe kerülünk. Az apostolok ugyanígy voltak, az Urukat a kereszten látták szenvedni és meghalni. Félelemben voltak, hogy őket is megkínózzák, esetleg halál vár rájuk, mint ahogy sokan az apostolok közül így végezték. Rettegésben voltak, féltek és bezárkóztak. Ekkor Jézus megjelent, eljött és megállta a közepén. Ahol Jézus megjelenik, az mindig mindennek a közepe! Ezt figyeld meg, a Biblia azt írja, hogy ahol Jézus megjelenik, ahogy leengedték a beteget a középre. Mindig az a közepe mindennek, ahol Jézus áll. Ezt tudd meg, hogy ahol Ő megjelenik, az a központja Isten dolgainak! Ő a teljessége Istennek, azért ahol Ő megjelenik, ott van közepén. Jézus első szava az volt, hogy minek ez a félelem? Itt a békesség uralkodik, mert jelen vagyok! – mondta.

20. És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

Tudod-e, hogy ezek a sebek Jézuson a megdicsőült testében is jelen vannak? Már nem vérző sebek, de a sebek nyomai jelen vannak a megdicsőült testen. Tudod-e, miért? Azért, mert ebből tudod azonosítani az Ő drága megváltását, hogy Ő valóban elszenvedte azt. Azok örök nyomok a testen! A szögek helye a tenyerén, a lábain, a töviskoronának a sebhelyei, az oldala, ahol megnyitották – ezeket a sebeket örökre viseli. Képzeld el! Ez az Ő azonosítása, amikor ezeket felfedeti és megmutatja, ezekben te ott láthatod a gyógyulásodat, mert az Ő sebei a te gyógyulásod. A teljes gyógyulásod.

Jézus megmutatta a sebeit, hogy én vagyok az, és amikor ezt megtette, akkor a tanítványok örvendezni kezdtek. Ez az Ő azonosítása, hogy én vagyok az, aki elszenvedte ezt! Itt vannak a sebeim! Mert a megdicsőült testében másképp nézett ki Jézus, abban a ragyogásban. Ezzel azonosította magát, hogy én vagyok az a Jézus, aki a kereszten szenvedtem. Amikor ezt megmutatta a tanítványoknak, örvendezni kezdtek, hogy látják az Urat. Akkor szabadultak fel, hogy tényleg az Úr Jézus van ott, amikor megmutatta a sebeit. Ha te találkozol majd Jézussal, ugyanígy ott lesznek a sebek a testen. Örökre viseli ezeket.

21. Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket.

Teljesen szabadítsátok fel a szíveteket, a lelketeket az örömré, a békességre, ez volt Jézus szándéka! Semmi félelem ne legyen többé bennetek, mert én vagyok a feltámadt Jézus, és békességet szereztem nektek! Ez a békesség. Most másodszor mondja nekik. Békesség nektek!

Most elkötelezzük magunkat, hogy mi szigorúan a keresztfá vérének békességében járunk! A keresztfá által van ez a békességünk. Kötelezzük el magunkat, hogy nem vagyunk hajlandók zaklatásban, háborgásban, viszálykodásban élni, az ellenség botrányköveiben időzni, mi a békességet választjuk! Jézus ezt hozta nekünk. A feltámadt Jézus ezt a békességet hozta nekünk. Azzal dicsőítjük meg, ha ebben járunk. Ezt a békességet hozta nekünk. Törekedjünk rá! Ha elszánjuk magunkat, akkor vagyunk egy lépéssel közelebb ehhez. Ha elvétjük, és valaminek mégis sikerül kihoznia ebből a békességből, nagyon gyorsan térjünk oda vissza! Nagyon gyorsan. Az elszánás egy nagyon fontos lépcsőfok.

Jézus így folytatja: Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket. Amint fölismerik Jézust, Jézus kiküldi őket. Küldetés következik. Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket. Egy perc sem telt el, már arról beszélt Jézus, hogy mi a feladat, mi következik: küldetés jön. Jézus mondja, hogy engem az Atya elküldött, és olvassuk, hogy az Úrnak Szelleme van énrajtam, mert felkent engem. Isten az Ő Szelleme által küldte ki Jézust a szolgálatra. A Szellem vitte őt a pusztába, és a Szellem végezte a szolgálatait, hiszen olvasod:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárót jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Jézus felkenetésben végezte a szolgálatát. A Szent Szellem felkenetésében gyógyította a betegeket. A Szent Szellem nélkül, míg a Szent Szellem kenete nem szállt le rá, egyetlen egy csodát nem tett a harminc év során. Bár ugyanúgy Isten Fia volt, Isten Fiaként jött a földre, és ugyanúgy szent életet élt, bűn nélkül volt, a szent vér keringett benne, de nem tett egy csodát sem.

A Szent Szellem felkenetésében tette ezeket, és Jézus ezt tanítja itt a tanítványainak: Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket. Ebből az egy mondatából megláthatjuk, hogy mennyire fontos az, hogy a Szent Szellem közösségében elfoglaljuk a helyünket. Mert a szolgálatainkat – bármi legyen a feladatunk, amire kiküld Jézus –, csak a Szent Szellem által tudjuk elvégezni. A Szent Szellem felkenetésében tudjuk elvégezni. A Szent Szellemmel való közösséget nem tehetjük másodrangú helyre, nem hanyagolhatjuk el, nem feledkezhetünk róla el egy pillanatra sem, mert Ő az, aki ezért küldetett a szívünkbe. Az Atya és a Fiú a Szent Szellem által vesz lakozást az életünkben. Mégis nagyon sok keresztény a Szent Szellemről tud a legkevesebbet. Ezt kitűzzük a zászlónkra, hogy a Szent Szellem közösségében lépten-nyomon növekszünk! Mert van növekedni valónk, mindannyiunknak. Növekednünk kell ebben, és látnunk kell ennek a fontosságát. Csak így tudjuk elvégezni azt a munkát, amiért küldött minket az Úr. A Szent Szellem által van ez a küldetésünk.

JÁNOS 20,22.

22. És mikor ezt monda, rájuk lehele, és monda nekik: Vegyetek Szent Szellemet:

Maga Jézus, a feltámadt dicsőséges Jézus rájuk lehele, az Ő ragyogásában, az Ő dicsőségében, az Ő magasztos voltában. Az Úr Jézus rájuk lehele. Látod-e ezt a pillanatot? Ott állnak a tanítványok, és földbe gyökerezik a lábuk a csodálkozástól, az Úr Jézus pedig egy leheletet bocsát ki magából. Tudod, mi van ebben a leheletben? A Szent Szellem! Rájuk lehele, és azt mondta nekik, vegyetek Szent Szellemet! Jézus a kiküldést, és a Szent Szellem befogadását szorosán összekapcsolta.

Ez volt az első mozzanat. Megjelent nekik, megmutatta a sebeit, kiküldte őket, és rájuk lehelte a Szent Szellemet. A Főpapunk a mai napon is ezt a lehetőséget az imáival végzi. Megújít minket a Szent Szellemében. Főleg, ha tudjuk ennek a fontosságát, és kérjük ezt, hogy mindig a Szent Szellem járjon elől az életünkben, és Őrá tekintsük, akkor Jézus ezt nagy örömmel bocsátja ki. Ő bocsátja ki a Szent Szellemét, ránk leheli, az életünkre rálehel. Itt a tanítványok befogadták a Szent Szellemet. Létrejött a gyülekezet, megszületett. Újjászületnek a tanítványok itt, ugyanis ez az a pillanat, amit a Róma levélben szoktunk gyakorolni. Az üdvösségünket hogyan kapjuk?

RÓMA 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Két dolog szükséges hozzá. A száunkkal mondani, hogy Úr vagy, Jézus, és a szívünkben pedig ott legyen a hit. Eddig a pillanatig a tanítványok nem hitték, hogy Jézus feltámadt a halálból. Most van az a pillanat, hogy látják Őt, látják a sebeit, és elkezdenek örvendezni, hogy ez a feltámadt Jézus. Amikor a szívükben ez a hit megjelenik, és kimondják, hogy én Uram, Istenem – mint ahogy itt olvasod később –, abban a pillanatban készen állnak arra, hogy az újjászületés megtörténjen az életükben. Itt az első tanítványok újjászületnek. Jézus rájuk leheli a Szent Szellemet, és ők új teremtményéssé lesznek.

A Gyülekezeti Test itt születik meg, az első tanítványokkal. Ez a legelső zsenge, Jézus után. Először meg kellett bizonyosodniuk, hogy Jézus él, utána az Úr Jézust kellett befogadni, hogy Uram, Te vagy az én Úr Jézus Istenem. Én Uram, én Istenem. Kijelentették a tanítványok. Abban a pillanatban Jézus rájuk lehelte a Szent Szellemet, megtörtént az újjászületésük. Következő, amit Jézus tanít nekik:

JÁNOS 20,23.

23. Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; akikéit megtartjátok, megtartatnak.

Most már, hogy bejöttek a királyságba, és van hatalmuk az oldás-kötésre, rögtön kijelenti Jézus, hogy a bűnök felett hatalmat tudtok venni. Hatalmat kaptok arra, hogy feloldjátok a bűnösöket a bűneik alól, mert akinek bűneit megbocsátjátok – így mondja Jézus –, azoknak megbocsáttatnak. Akikét megtartjátok, megtartatnak azoknak a bűnei. Ezt Jézus maga is gyakorolta a kereszten. Amikor felmentette azt a bűnöst, felmentette azokat is, akik a kínzásokat végezték. Azt imádkozta, hogy Uram, ne tulajdoníttassék nekik e bűn! Abban a pillanatban feloldozta őket. Az a bűn többé nem tulajdoníttatott azoknak, akik azt elkövették. Ez az oldás-kötés hatalom átadása, amit itt olvasunk, hogy a tanítványok megkapják, miután bekerülnek a királyságba. Mert a Szent Szellemet Jézus rájuk lehelte. Ez olvasható a Máté evangéliumban. Egy nagyon fontos Ige ez a 16. fejezetben. Jézus azt mondja nekik:

MÁTÉ 16,19.

19. És néked adom a menny királyságának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.

Egy hatalom vétel a bűnök felett, amit Jézus ad. Az oldás-kötést más értelemben is lehet használni. De a legfontosabb, amiért Jézus jött, hogy az ember bűne eltöröltessék. Hogy ne terhelje többé a bűn súlya az életét azoknak, akikkel kapcsolatba kerülnek a tanítványok.

Feloldoztathatnak. Ha a tanítványok ezt megteszik, akkor az illető szabad a bűn terhétől, és megláthatja az örök életének világosságát, és kérheti a megváltó üdvösségét. Ezt jelenti feloldozni a másikat a bűnök alól. Erre kaptak elhívást a tanítványok.

Amikor egy alkalomra készülünk, nagyon gyakran imádkozom ezt: Uram, akik eljönnek, azokra érvényesítem a bűneik eltörlését. A kereszten kifolyt vér hatalmát. A bűnök eltörlését a keresztfára vére által, hogy többé ne terheljék őket azok a bűnök, amiket elkövettek. Bűneiktől szabadon láthassák meg azt a világosságot, ami az evangélium prédikálásával a szívükbe hatol, és szabadon elfogadhassák az Úr Jézus Krisztust, mert ezt nekik meg kell tenni. Szabad akaratból be kell fogadniuk az Úr Jézus Krisztust. De a bűneik nem tarthatják már vissza őket, ha én ezt az oldás-kötést elvégeztem a hatalmammal, amit én is kaptam Krisztusban. Mint ahogy a tanítványok is kapták. Ha a munkahelyeden gondod van a főnököddel, vagy családi gondok vannak, bárki, akivel nehézséged adódik, mondd el ezt az oldás-kötés imát, mert a bűnökön keresztül tud az ellenség hozzáférést gyakorolni a másik életéhez, és azon keresztül jönnek a zaklatások és a megpróbáltatások.

De ha feloldozod őt, akkor az elkövetett bűnei nem tarthatják fogságban többé. Egy szabadságot biztosítasz a számára, hogy szabadon választhassa ő maga az evangélium örömeit, amit majd meghall valakitől. Feloldozni valakit a bűneiből, ezt a hatalmat adta át Jézus itt a tanítványoknak, ami szükséges az evangélium hirdetéséhez. Amíg ezt el nem végezzük, addig nem tudjuk az illetőt abba a világosságba bevinni, hogy meglássa, hogy miről szól az evangélium. Addig lehet, hogy egy lepel borítja a szemét, vagy valami zaklatás van körülötte. Fel sem tudja fogni úgy az evangéliumot, ha a bűnei súlya alatt van. Szükséges ez az oldás-kötés! Ezt tanítja itt Jézus nekik, így küldi ki őket.

A szent vér megtisztító erejét kijelentheted a munkatársaid felett. Feloldozom a bűneik alól őket, Atyám, ne terhelhesse az ellenség őket mindenféle gonosz tervekkel az elkövetett bűneik zsoldjaként. Legyenek szabadok! Erre megkaptad a hatalmat. Feloldozhatod őket a bűneik alól. Nagyon fontos dolog. Gyakorolni kell ezt mindaddig, amíg saját maguk el nem jutnak oda, hogy szabad akaratukból választják az örök életet, és akkor minden bűnük eltöröltetett. És bemennek az örök életbe a Jézus nevében. Nem tarthatja őket az ellenség a bűn fogságában. Úgyhogy ezt az imádságot elmondhatjuk, sőt kell is rendszeresen imádkozni azok felett, akik az ellenség rabságában, az ellenség fogságában élnek, mert az ellenség az ő kedve szerint dobálja és használja őket, és különböző függőségekben vannak. Főleg a szülők a gyermekeikkel kapcsolatban imádkozhatják ezt az imát rendszerességgel. Nagyon gyorsan fogják látni ennek a gyümölcsét. A szent vér érvényesítése a szeretteink felett, akik még nem járnak ebben az üdvösségben.

Itt, ebben a pár sorban, ahogy Jézus kiküldi a tanítványokat, nagyon nagy világosság van. Nagyon sok mindenre tanít itt Jézus. Aztán Tamással van egy beszélgetése, megtanítja őt az igazi hitre. Ez is egy mélységes dolog, hogy higgyünk akkor is, ha még nem látjuk az eredményt. De most a 20-as fejezetnek ezt a részét meghagyjuk későbbre, vagy otthoni olvasásra, mert egy még ennél is fontosabb résszel szeretnék időzni itt a Jézus jelenései között. Ugyanis Péter, a tanítvány Jézust háromszor tagadja meg, és Péter emiatt kárhoztatásba kerül. Keserves sírásra fakad, és nem tudja kezelni azt, amit tett, ezért kárhoztatásban, büntudatban van. Tudja, hogy nem jól tette.

Ha valamit nem jól teszünk, utána rögtön tudjuk, hogy nem jól tettük, de akkor már késő, mert már megtörtént. Péter egy ilyen fázisban van, és Jézus tudja, hogy így nem lesz képes a szolgálatra. Nem lesz képes így ellátni a szolgálatát. Ezért Jézus, miután vendégül látta az

apostolokat, és adott nekik a Galileai-tenger partján halat és kenyeret, elővette Pétert. Azt mondta: Péter, beszédem van veled. Jézus azt kérdezi tőle: szeretsz-e engem?

Tudod-e, amikor az Úr Jézus kérdez valamit, annak célja van? Isten mindentudó, az Úr Jézus is az. Miért van mégis, hogy kérdez valamit tőlünk az Úr, hogy kérdéssel fordul hozzánk? Amikor Isten kereste Ádámot a kertben, hogy Ádám, hol vagy? – nem tudta volna, hogy Ádám hol van? Nagyon jól tudta, és azt is, hogy mi történt vele. Mégis megkérdezte. Amikor Isten foglalkozni akar valamivel, akkor van, hogy kérdést tesz föl nekünk. Így volt ez Péterrel is. Jézus felteszi neki a kérdést:

JÁNOS 21,15–23.

15. Mikor aztán megebedelének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-e engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki Jézus: Legeltesd az én bárányaimat!

Micsoda kérdés ez? Hogy Pétert ebből a kárhoztatásból kihozza, hogy megtagadta az Úr Jézust. Ahogy Péter a szájával vétkezett, ugyanúgy a szájával kell jóvátennie azt. Ki kell mondania, hogy igen, Uram, szeretlek téged! Méghozzá háromszor. Pedig Jézus pontosan tudta, hogy Péter szereti, hiszen azért volt ebben a kínkeserves, kárhoztatásos állapotában, mert gyötörte a szíve. Tudta, hogy nem jót tett. Ez az állapot rosszabb bárminél, amikor az ember gyöttrődik azon, amin már nem tud segíteni, mert ha megtettük, hogy tesszük jóvá? Az a múlt, tovább kell menni. Jézus továbbviszi őt. Azt kérdezi tőle: Jobban szeretsz-e engem ezeknél? Vagyis szinte provokatív a kérdés, hogy kivegye őt abból, ahol van, hogy figyelj már, Péter, ugye, hogy jobban szeretsz engem mindezeknél, akik itt vannak? Ki akarja őt zökkenteni abból a mélységes keserűségből, ahol van. Péter felel neki, és azt mondja: Igen, Uram; Te tudod, hogy szeretlek téged! Első hely, ahol Jézus kérdezi.

Ez volt az első alkalom. Ekkor Jézus azonnal kiküldi őt. Azt mondja, ha szeretsz engem, akkor legeltesd az én bárányaimat! Vagyis azt kell meglátnunk, hogy Jézust valami foglalkoztatja. Miután helyreállít minket, hogy a szívünkben ne legyen kárhoztatás, azt szeretné, hogy az legyen fontos nekünk, ami neki is, hogy együtt tudjunk dolgozni vele. Jézusnak minden gondolata a bárányokról, a juhokról, a nyájáról szól, vagyis rólad és rólam. Neki ez az élete, a Gyülekezet.

Azt mondja Péternek: Péter, szeretsz engem? Akkor cselekedd azokat, amikre elhívtalak téged! Akkor figyelj a bárányaimra! Akkor ne a kárhoztatásban dédelgesd már magad tovább, hanem lépj ki abból! És nézz az én bárányaimra, akik majd most születnek, azokat legeltesd. Szemed azokon legyen! Nekem ez a fontos, és kérlek, hogy neked is az legyen! Ha szeretsz engem, ezzel mutasd meg! Látod? Tehát nem az, hogy mondjuk, hogy Uram, mennyire szeretlek! Ez is jó, de Jézus azt kéri, hogyha szeretsz engem, akkor mutasd meg! Legyen gondod az én bárányaimra! Legyen gondod az én bárányaimra, legeltesd őket!

16. Monda néki ismét másodszer is: Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Pásztorold az én juhaimat!

Mintha az előbb nem felelt volna Jézusnak. Már elmondta, de Jézus újra megkérdezi: szeretsz-e engem? Az apostol megint ugyanúgy válaszol. Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Jézus elfogadja a válaszát, és újra a szolgálatra tereli a hangsúlyt. Ha szeretsz engem, mutasd meg ezekből a cselekedetekből! Pásztorold az én juhaimat! Akkor az legyen fontos neked is, ami nekem fontos! Mutasd meg a szeretetedet a cselekedetekből!

Látjátok, hogy fontosak a cselekedetek? Az üdvösségünk nem cselekedetektől van, de miután Isten beemelt minket abba a királyságba, úgy tudjuk megmutatni, úgy tudjuk kijelenteni azt, hogy szeretjük Őt, ha azokat a dolgokat cselekedjük meg, amik neki fontosak. Az Ő szívében a bárányok és a juhok vannak, az Ő nyája. Pásztorold az én juhaimat! – mondja neki Jézus. Ne csak legeltesd őket, hanem ahogy növekszenek, vezesd is őket! A pásztor vezeti a nyáját. Vezesd őket! Vezesd őket! Pásztorold az én juhaimat!

Érdekes, hogy amikor Jézus a szeretetet kérdezi, akkor az **isteni fajta szeretet** szóval mondja azt, az **agapao** szóval mondja, és Péter nem mer ugyanezzel a szóval visszaválaszolni. Azt mondja neki, hogy igen, Uram, tudod, hogy én **kedvellek** téged – ez a **phileo** szó. Emberi szeretet szintjén marad, nem meri azt a szót kiejteni a száján, mert megtagadta az Urat. Azt mondja, hogy igen, Uram, kedvellek téged, tudod Te azt.

Amikor Jézus harmadszor kérdezi, akkor leereszkedik a Péter szívében lévő szeretetre, amit Péter kijelentett kétszer is. Harmadszorra Jézus is azt kérdezi, hogy **phileomi**, szeretsz-e engem olyan **emberi szeretettel**, ahogy te tudsz szeretni? Isten tudja, hogy emberből vagyunk. Nem vár tőlünk többet, mint amit akkor éppen tudunk a szívünkéből nyújtani. Harmadszorra Jézus úgy kérdezi, hogy Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Ekkor már ezt szót használja: amely az emberi szintű szeretetet jelenti görögül: kedvellek, szeretlek. Kedvellek, de úgy, mint az ember az embert.

JÁNOS 21,15–23.

17. Monda néki harmadszor: Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadszor is mondotta néki: Szeretsz-e engem? És monda néki: Uram, Te mindent tudsz; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat!

Amikor Jézus harmadszor is megkérdezte, akkor Péter szíve megszorodott. Nem értené Jézus, hogy én már válaszoltam egyszer, és válaszoltam kétszer? Jézus nem azért kérdezte, hogy megszorítsa Pétert. Neki soha nem áll szándékában minket megszorítani. Azért kérdezte, hogy Péter szájából háromszor hangozzék el ez a kijelentés, mert háromszor tagadta meg az Urat. Teljességgel törölnie kellett ezt még az emlékezetéből is.

Mindent, amit a szánkkal vétkezünk, csak a szánkkal tudjuk helyrehozni. „Úgyis tudja a másik”. Nem tudja, mert nem mondtad meg neki! Annyit sem mondtál neki, hogy bocsánat! Akkor az a dolog nincs elrendezve. Nem véletlenül mondja azt az Ige, ha megvalljuk bűneinket. Azt hogyan tesszük? A szánkkal. A szánkkal tesszük. Nem elég belül érezni, hogy rosszat tettem, és emészteni, gyötörni és kárhóztatni magad, ha ki nem mondasz egy szót, akkor az a dolog nincs elrendezve. Hurcolod magadban, és nem vagy szabad tőle. Amikor a száddal kimondod azt az Igét, amit kell, akkor az törli azt a hitetlenséget, amit szóltál, vagy azt a bántó szót, amit kimondtál, vagy amit nem kellett volna, akkor van törölve.

Ez történik itt Péterrel, mert Jézus nagyon jól tudta, hogy minden szót el kell törölni az életünkben, ami nem odavaló, ami nem teremhet. Ami nem teremhet, azokat el kell törölni! Gyökeréig. Mintha nem is lenne. Ha kimondod rá az Igét, azt a szót, ami hittel teljes, ami belülről fakad, akkor van eltörölve. Úgyhogy ez történik itt Péterrel, Péter helyreállítása ez. Teljes helyreállítása. Mivel megtagadta a drága Jézust háromszor. Jézus tudta, hogy nem a szívéből teszi, csak remeg a csizmájában, és azért teszi.

Amikor Péter harmadszor hallja ezt a kérdést, hogy szeretsz-e engem, akkor így válaszol: Uram, Te mindent tudsz; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Miért kérdezed ezt? Kicsit egy ilyen felháborodás is benne van, hogy Uram, ha mindent tudsz, akkor miért kérdezed már

megint tőlem? De el kellett hangoznia ennek a kérdésnek harmadszor is. Akkor megvallja Péter újra, hogy Te tudod, Uram, hogy én szeretlek téged. Itt van eltörölve teljesen az, hogy Őt megtagadta. Teljes helyreállítás történt. Akkor Jézus újra a juhokra, a nyájra tereli a szót. Ha tényleg szeretsz engem, és ezt most kijelentetted, akkor elboronáltuk a múltat, a feledés tengerébe ment, és legyen gondod az én juhaimra! Legeltesd az én juhaimat! Vagyis Jézus azt mondta: ha szeretsz engem, Péter, akkor ugyanazok a dolgok lesznek fontosak neked is, mint nekem. Nekem a szívemben az első helyen a juhaim vannak. Az én juhaim. Péter, akkor mutasd meg, hogy szeretsz engem, és legeltesd az én juhaimat! Vagyis ne csak pásztorold őket – ez volt a második kérése Jézusnak –, hanem a felnövekedett bárányoknak, a juhoknak is kell táplálás. Ez a legeltetés. A felnövekedett korunkban is kell táplálék. Azért, mert felnövekedtünk a Krisztusban valameddig, ugyanúgy szükségünk van, hogy legelőhöz jussunk, hogy jó táplálékhoz jussunk. Hogy füves legelőkön legyünk, hogy csendes vizekhez terelgessen minket valaki. Ugyanúgy szükségünk van rá. Jézus erre küldi ki Pétert.

JÁNOS 21,15–23.

18. Bizony, bizony mondom néked, amikor ifjabb voltál, felövezéd magadat, és oda mentél, ahova akartál; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, ahová nem akarod.

Önfejtél mentél, ahova akartál – mondja itt Jézus. Oda mentél, ahova csak akartál, de ez később nem így lesz – mondja Jézus. Ha felnövekszel, és amikor megöregszel, akkor majd más övez fel téged. Ezekre a helyekre nem szeretünk annyira eljutni, amikor Krisztusban növekszünk. Akkor felnövekszünk egy olyan helyre, hogy most már nem azt csinálunk, amit mi magunk gondolunk. Kis korban sok mindent elnéz az Úr nekünk. Amikor a krisztusi gyerekkorban vagyunk, és épp csak újjászülettünk, vagy egy-két éve vagyunk az Úrban, nagyon sok mindent megenged nekünk az Úr úgy, hogy észre se vesszük szinte. Aztán később, ha rajta maradunk ezen a pályán és növekszünk, akkor jönnek szigorítások hozzá.

Néha felövez minket úgy az Úr, hogy oda kell mennünk, ahova magunk nem akarnánk. Olyan helyzetekben kell konfrontálódni a hitünkkel, ahova nem akarnánk kerülni. De mivel kijelentettük, hogy szeretjük Őt, akkor azokat kell cselekedni, amik neki kedvesek. Akkor azt is el kell viselni, ha az Úr övez fel minket, és elvisz olyan helyekre, ahova magunk nem akarnánk elmenni. De jól fogjuk magunkat érezni ott is, mert tudjuk, hogy az Úr akarataiban vagyunk. Lesz egy olyan érzésed, hogy az Úr itt van veled, és előtted ment, és a dicsősége követ. Ahova nem akartál bemenni, azokon a helyeken is jól fogod magad érezni. Még akkor is, ha meg kell dicsőítened Őt egy halállal, mint ahogy ez Péternél van. Mert ezt írja:

19. Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondván, szóla néki: Kövess engem!

Vagyis egy nagyon súlyos helyhez értek, mert Jézus gondolatai oda terelődtek, hogy Péter, ha szeretsz engem, akkor tudod, hogy mi vár rád. Olyan halál vár rád, ahova nem akarnál bemenni, de mivel engem az meg fog dicsőíteni, ezért megteszed, mert szeretsz engem. Más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.

A szellemi felnőttkorunkban eljutunk ilyen helyekre. Később fogjuk megtudni, hogy az Úr miért engedett oda be minket, és mi abból a királyságnak a növekedése, a haszna, vagy Isten terve. Nem minden úgy megy, ahogy elgondoltuk. De az Úrért meghajlunk, és alázattal, teljes odaszánással elvégezzük azt. Mert megmutatjuk, hogy szeretjük Őt, és nem csak a szavainkkal. Nem csak a szavainkkal! Ámen. Ez itt a lecke. Azt mondja az Úr Jézus, hogy elmész azokra a

helyekre, mert felövezlek téged. Amikor ezt Jézus kijelenti, és azt mondja, hogy kövess engem, és azokra a helyekre én viszlek majd be téged, kövess engem – Péter egy óriási hibát követ el.

Azért nézzük ezt meg, hogy ebbe a hibába soha ne essünk bele. A mások hibájából könnyebben tanulunk, ha bölcssek vagyunk, mint ha magunk is beleestünk. Ha bölcsen vesszük a kanyarokat, akkor a mások hibájából sokat merítünk. Itt Péter egy óriási hibát követett el. Jézus most épp szemtől szembe beszélget vele, helyreállította a lelkét, közölte vele a feladatát, közölte vele a jövődöt, hogy mi vár rá, mondja neki, hogy kövess engem és minden rendben lesz. Ekkor Péter megfordul, mintha nem is Jézussal beszélne. Megfordul, Jézusnak hátat fordít, hátra fordul, és aki mögötte áll, az egy kedvenc tanítvány – gondolja ő. Mert Jézus minden tanítványát egyformán szereti, csak ez a János, a kedvenc tanítvány, ez kijelentést vett arról, hogy Jézus őt mennyire szereti. Úgyhogy az evangéliumot is úgy írja, hogy az a tanítvány, akit Jézus szeret. Jézus minden tanítványát szerette.

A végtelen szeretet csak végtelenül tud szeretni, de János volt bátorsága leírni, hogy az a tanítvány, akit Jézus szeret. Úgyhogy hívd magad így néha, amikor ott vagy lent a mélységekben: az a tanítvány, akit Jézus nagyon szeret! Nyugodtan, belefér az Igébe, és bátorítani fog téged. Szóval Pétert ez bökdöste, hogy ez a tanítvány, ez a János miért nevezi magát úgy, hogy az a tanítvány, akit az Úr szeret. Most is ez zökkenti ki őt. Jézus, ha velem így lesz majd, akkor azzal a másik tanítvánnyal, akit annyira szeretsz, azzal hogy lesznek a dolgok? Ez a kérdése. Már is felborult az egyensúlya, mert Jézusról levette a szemét. Úgyhogy a nagy titok az Úrral való együtt járásban, a dicsőségben, hogy ne engedd meg, hogy a figyelmedet bármi elvegye! Hogy mi van a másikkal, vagy mit mondtak neki, vagy övele hogy lesz? Hogy alakul majd a dolga? Jézus olyan választ ad, hogy a süket is meghallja.

JÁNOS 21,15–23.

20. Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, akit szeret vala Jézus, ki nyugodott is ama vacsora közben az Ő kebelén és mondá: Uram! Ki az, aki elárul téged?

Péter azt mondja, hogy ez a János, aki akkor is ott nyugodott a kebleden, és vele beszélgettél erről, vele hogy lesz? Ő a kedvenc tanítványod, tudom. Ha engem ide belöpsz, akkor mi lesz veled? Ő megússza ezeket a dolgokat? Rögtön elkezd más irányba menni, mint ahogy kéne. De neki ezt nem kell tudnia.

21. Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint leszen?

Vele mi lesz? Elkezdjük olyan dolgokba beleütni az orrunkat, amihez semmi közünk. Hol van a veszteség? Hogy levesszük a figyelmünket az Úrról, aki megígérte, hogy vezet minket, azt mondta, hogy kövess engem. Úgy hogyan tudjuk követni, ha közben megfordulunk, és azt mondjuk, hogy övele hogy lesz? Úgy nagyon nehéz, hogy háttal megyünk előre. Beleeshetünk egyik gödörbe is, meg a másikba is. Sok mindenbe. Azt mondja: ezzel mi lesz?

22. Monda néki Jézus: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem!

Ezt a választ, azt hiszem, Péter megjegyezte. Kapott egy fülest, ugye? Ezt mondja nekünk is Jézus, amikor beleütjük az orrunkat olyanba, amihez semmi közünk. Semmi közünk hozzá. Ha azt akarom, hogy vele így vagy úgy legyen, neked mi közöd hozzá? – mondja Jézus. Érzed-e ennek a hangvételét? Jézus felhívja rá a figyelmét, hogy te a saját dolgaiddal törődjél, és ne ess bele abba a gödörbe, hogy mi lesz a másikkal, mert azzal te nem jutsz előbbre! Az nem viszi a

te dolgaidat előbbre. A te dolgaidat az viszi előbbre, ha megtanulsz fókuszálni a saját dolgaidra. Arra, hogy *neked* hol kell lenned, *neked* mit kell tenned, Jézus hova akar *téged* vezetni, hogy *te* megmutasd, hogy *te* szereted Őt, amikor azokat cselekszed, amik *neked* meg vannak ott írva, és el vannak rendelve. Erről szól minden.

Az ördög le akarja venni a figyelmünket, hogy ne tudjunk erre fókuszálni, és így ne jussunk be a célba. Ezért mondja Jézus, hogy ha akarom, hogy ő itt megmaradjon a földön, amíg eljövök – most már több, mint kétezer év eltelt azóta. Képzeld, milyen lenne, ha még mindig itt élne János a földön –, akkor is mi közöd hozzá? Addig marad itt, és úgy lesz vele, ahogy én akarom. Neked mi közöd hozzá? Te kövess engem! – mondja újra neki. Kövess engem! Te kövess engem! Így is hangsúlyoznánk, hogy *engem* kövess, Péter! Én majd vezetlek téged. Ekkor kiment ez az ostoba beszéd, mert Jézus szavait nem értette mindenki világosan akkor sem, és most is sokan félreértik Őt sokféle módon. Az Igét csúrik-csavarják. Akkor is ez történt, hogy itt lesz ez a tanítvány, nem hal meg, hanem itt marad. De Jézus nem ezt mondta, itt tisztázza. Nem azt mondta, hogy nem hal meg, hanem: ha akarom, hogy ő megmaradjon.

JÁNOS 21,15–23.

23. Kiment azért e beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg; pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá?

Érzitek a hangvételt? Jézus kihangsúlyozta: ha úgy akarnám, hogy itt maradjon, amíg visszajövök, akkor is mi közöd hozzá? Ezt mondja Jézus.

Úgyhogy köszönjük meg, ha Jézus így szól hozzánk néha. Mert néha szükségünk van rá, hogy kiigazítson minket. Ez is egy jelenés lehet. Jön, és kiigazít téged. Rossz a fókuszod, rossz dolgokra figyelsz. Mi közöd azzal, amivel egy ideje már időzöl, meg amiről pletykálsz, meg amiket terjesztasz? Mi közöd hozzá? – mondja Jézus. Te foglalkozz azzal, hogy engem kövess, és akkor bemész oda a tökéletes akaratba, és elvégzed a munkádat, és learatod azt, amit rád bízottam. Te kövess engem!

Hát Jézusnak ezekből a jelenéseiből sokat meríthetünk. Ezek nagyon kedvenc részeim a Bibliából. Újra hangsúlyozom, hogy jövő héten még megnézzük egy másik evangélium szerint, mert rengeteget lehet meríteni belőle, amikor Jézus kiigazítja a másik tanítványt. Amikor a másikat kiigazítja. Mert akkor örülhetünk, hogy most nem mi kaptuk a fejmosást. De azért meríthetünk belőle, és tanulhatunk belőle. A drága Jézus ezt is szeretettel végzi el, hogy minket kiigazít. Akit szeret az Úr, azokat megdorgálja. Az Ő szeretetéből fenyíti meg az övéit. Jézus minden szeretettel tesz. A helyreállítás is szeretettel folyt. Tehát nem úgy ostromoz az Ige minket, hogy azt ne élénk túl. Amikor az Ő kiigazításai, fenyítései, ostromzásai vannak, akkor azáltal mi többek leszünk. A bölcs szereti a dorgálást.

Köszönjük meg azt, amikor mások száján keresztül teszi ezt, szeretettel. Tudod, honnan tudod azt, hogy ez az Úr szája volt? Abból, hogy érzed benne a szeretetet, és érzed benne azt a szándékot, hogy a Szent Szellem által van a kiigazítás, és nem testből. Lehet egymást kiigazítani úgy is, hogy a Szent Szellemnek a nyoma sincs ott. Azok nem jó helyzetek senkinek. Se annak, aki szólja, se annak, akinek szól. Ebben, Gyülekezet, nagyon óvatosak legyünk, mert az ember a másoknak a dolgait sokkal hamarabb észreveszi, mint a sajátját. Magunkat nem látjuk úgy, mint a másikat. Ha azokat észre vesszük, akkor először imádkozzunk, hogy az Úr adjon esetleg bölcsességet. Ha tényleg én vagyok az, akinek szólania kell az illetőnek, akkor Uram, adj hozzá egy olyan kenetet, amiben érzékelhető lesz a szereteted, és ne az legyen, hogy én osztom az

észt, vagy én bölcsebb vagyok. Vagy én most neki meg akarom mondani, hogy ő mit tegyen. Ezek ne legyenek ott! Az lesz akkor a Krisztus Testének épülésére. Mert az igazságot kell szólnunk szeretetben. Ha valaki megkérdezi tőled, és látsz valamit, akkor az igazságot kell szólnod. De azt szeretetben kell tenni, mert úgy lesz épülésre. Ha a másik befogadja, akkor előbbre van, mert az Úr tud szólni a szívünkhöz egymáson keresztül is. Ez egy hatalmas dolog, amikor ezt megcselekszi. Ennél már csak az van magasabban, amikor az Úr maga jelenik meg, és igazít ki minket.

Úgyhogy a drága Szent Szellem által való kiigazításokban gazdagság van. Ahogy Pétert helyre tette. Kérjünk ilyet az Úrtól, hogy előbbre legyünk azokban a dolgokban, ahol még kell. Hány tökéletes van a gyülekezetben? Egy sincs. Csak az Úr Jézus, mi pedig az úton vagyunk, és haladunk előre. Ahol tudjuk, ezeket a kiigazításokat el kell vennünk, hogy tényleg Jézust tudjuk követni. Hogy olyan gyülekezet legyünk, ahová jó bejönni az újaknak. Mert az újak özöne fog jönni – mondom neked – hamarosan, de ahhoz nekünk, a gyülekezetnek el kell készülnünk arra, hogy őket szeretetben fogadjuk. Hogy az Úr szeretete fogadja őket, és ne oly módon ériék őket a szavak, hogy nemcsak, hogy az nem építő volt, hanem még rombolóan is hatott rá. A lelke jobban megsérült, mint amikor bejött. Akkor az a gyülekezet nem építője az Úr házának.

Tehát nekünk erre nagyon kell figyelni. Tapasztalatom, hogy mindenkinek a saját részét kell figyelnie, de nagyon, hogy ne kövessünk el ilyen hibákat. A fókuszunkat az Úr Jézusra szegezzük. Ahogy ezt megtesszük, úgy az Úr elő fogja hozni azt a részt, amivel nekünk foglalkoznunk kell. A saját részünk. Száz van ilyen a listán, és ha egyet végre legyőztünk, az Úr fog mutatni egy másikat. Megint egy másik jön, és utána megint. Nehogy azt higgyük, hogy már megérkeztünk. Szó sincs róla! Mindig van valami. Nagyon jó, ha ezeket az Úr kijelenti, és megmutatja, és foglalkozik, és rávilágítja az Ő fényét, mert abban a fényben mi is meglátjuk, és előbbre vagyunk. Ámen.

János és Péter esete. Amikor Péter és János a sírhoz mentek, amely már üres volt, akkor János az Evangéliumában leírja, hogy az a tanítvány előbb ért a sírhoz. Amikor ezt olvasom, ideérek ehhez a sorhoz, mint Péter, akkor minden esetben megdorgálom a gyülekezetekben a vetélkedést. Azt, hogy ki a nagyobb, ki a gyorsabb, ki az okosabb, ki a bölcsebb, ennek nincs helye ott, mégis leírja János, hogy az a tanítvány, aki előbb ért a sírhoz. Mondjátok meg nekem, hogy nem mindegy, hogy ki ért előbb a sírhoz? A feltámadt Jézus sírjához? De benne van, mert emberiek vagyunk, és az Úr tudja ezt. Ezeket az emberi gyengeségeinket szépen félre kell tenni, és óvatosabban kell kezelni ezeket. Kinek az alkalmán voltak többen, ki a nagyobb – le kell vetni ezt a testiséget, hogy tudjon terjedni az evangélium üzenete, Úr szeretete, az Úr kegyelme, az Úr irgalmas volta a közösségeinkben, az összegyülekezéseinkben. Ámen.

Dicsőséget adunk Neki! Gyönyörű az Ő kegyelme felettünk! Megköszönjük ezt az Úrnak, hogy megadja nekünk, hogy ne az emberi szemmel lássuk ezeket, hanem Isten szemével lássunk helyzeteket. Ámen. És hogy ki tudjuk magunkat igazítani az Ő jóvoltából. Halleluja!

A *Hiszek a látomásokban* című könyvet olvassátok, és hozzátok nekem a jelenéseket! Beszámolók fognak jönni, higgyétek el. Az Úr mondta, hogy ezek megsokasodnak az utolsó időben. Legyetek elvárással, az Úr látogatásai jönnek, és az épülésünkre lesznek! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.